

03-08-2023 ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς 04-08-2023.

† Μνήμη Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησι]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρά
Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠχος ☩ Γα

Χ
Γ
Ν
Κυρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
κου στον μου ει σα κου στον μου Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου στον μου
προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου
σον μου Κυ ρι ε
Κα τευ θυ νη θυ τω η προ σευ χη μου ως θυ
μι αμα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των
χει ρων μου θυ σι α εσπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ υ ρι ι ε

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι ι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις


Ευν αν θυρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι ι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των


ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και


ε λεγ ζει με ^Δ ε λαιον δε ^Π αμαρτω λου ^Ν μη ^σ
 λιπανα ^Μ τωτην κε φα λη ην μου ^Γ
^Γ **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι ι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη
 σαν ^Γ ε χο μενα πε τρας οι κρι ται αυ των ^Γ
^Ν **Α** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι ^Π
 η δυν θη σαν ^π ω σει πα χος γης ερ ρα γη ^Ν
 ε πι της γης ^Δ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ ^Μ
 των πα ρα τον **Α** α δην ^Γ
^Ν **Ο** τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ ^σ
 μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης ^Ν



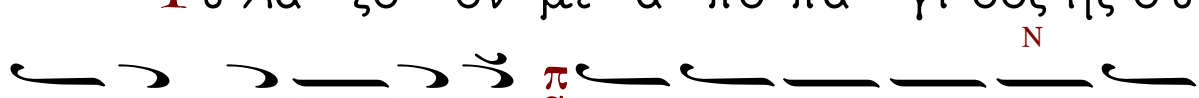
 την ψυχή ην μου Γ̃




 Φυλάξον με από παγίδος ης συ
 Γ̃



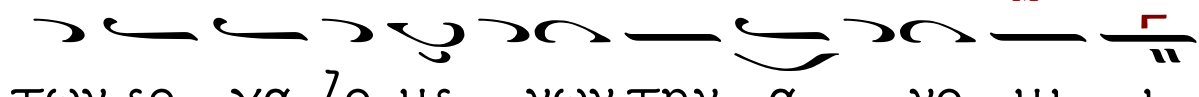
 νεστήσαν το όμοι και από σκανδαλών
 Γ̃



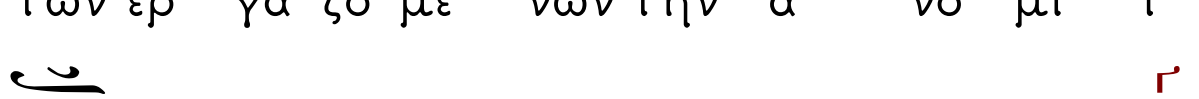
 των έργα ζομένων την άνομι
 Γ̃




 αν Γ̃



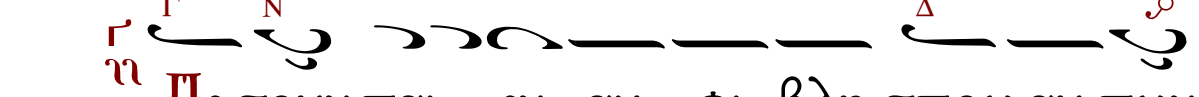
 Πέσονται εν άμφιβληστρούτων
 Γ̃



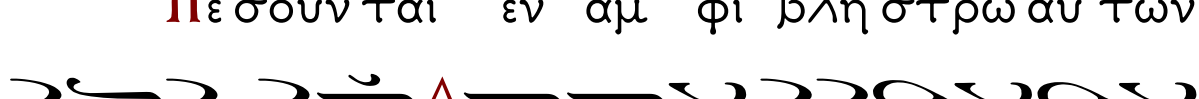
 οι άμαρτωλοί κατάμονας ειμι εγω
 Γ̃



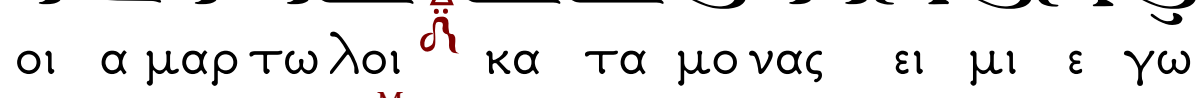
 εως αν παρελθω Γ̃



 Φωνή μου προς Κυριόν εκεκρα
 Γ̃



 ξα φωνή μου προς Κυριόν εδε
 Γ̃



 η η θην Γ̃

Γ Ν
Γ^η Εκ χει ω ε νω πιον αυ του την δε η
Γ^η σιν μου Δ^η την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α
παγγε λω Γ^η

Μ Ν Γ
Γ^η Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ
μαμου Δ^η και συ ε γνωσ τας τρι βους μου Γ^η

Γ^η Εν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην Δ^η
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι Γ^η

Γ Δ
Γ^η Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον Δ^η και ου κην ο ε πι γι νω σκων
με Γ^η

Γ^η Α πω λε το φυ γη απ ε μου Δ^η και ουκ

εστιν ο εκζητων την ψυχη ην μου

εκεκραξα προς σε Κυρι εει πασ

ει ηελπισ μου μερις μου ει εν γη

ζωντων

Προσχεσ προς την δεησιν μου ο οτι ε

ταπεινωθην σφοδρα

Ρυυσαι με εκ των καταδιωκων

των με οτι εκραταιωθησαν υπερ ε

με

εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην

μου του εξομολογησασθαι τω ονο

Σπικηρά Σταυρώσιμα Δεσποτικά,

Ἦχος βαρὺς

Οὐκ ἐπι κωλύομεθα ξύλου

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἴνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ σταυροῦσαι, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Στίχ. α'. ^χ ^Μ ^Γ ^η ^Ε αν α νο μι ας πα ρα
 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Γ ^η τις υ
 πο στη σε ται ^χ ^Δ ^η ο τι πα ρα σοι ο ι λα
^Γ σμος ε στιν ^Γ ^η

^Γ ^η Ἴ να Θε ον τον αν θρω πον α περ γα ση
^Δ ^η βρο τος γε γο νας Ὑ πε ρα α γα θε και
 σταυ ρου sai δο ο ξα τη δο ο ξη η σου ^Γ ^η

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτε Σταυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων, Λόγε, κατεδίκασε, γῆ ἐσειέτο, καὶ ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο.

Στίχ. β'. ^Γ ^Χ ^Μ
^Γ ^Ν ^Ε ^Κ ^Ε ^Ν ^Τ ^Ο ^Υ ^Ν ^Ο ^Μ ^Α ^Τ ^Ο ^Σ
σου ὑπέμεινά σε Κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον
Ὅτε Σταυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε
κατεδίκασε γῆ ἐσειέτο καὶ ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο

ψης του σου ου με προ σω που ^Δμη δε πορ ρω πε
εμ ψη ης της σης βο η θει ει ας ^ηδο
λω γαρ ο δο λι ος σπου δα ζει α πο λε σαι με ^πη
πα ρα λο γοις πα θε σιν κι νω ων την καρ
δι αν μου ^ησυ δε με συν τη ρη η σον ο λον της
αυ του βλα βης α με ε το χον

ε θ ν η ε π α ι ν ε σ α τ ε α υ τ ο ν π α ν τ ε ς ο ι λ α ο ι

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρούπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

ο τι ε κ ρ α τ α ι ω θ η τ ο ε λ ε ο ς α υ τ ο υ ε φ η μ α ς κ α ι η α λ η θ ρ ε ι α τ ο υ κ υ ρ ι ο υ μ ε ν ε ι ς τ ο ν α ι ω ν α

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπως

γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόφυμπε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσι.

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἦχος Γα

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα
ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι

Οὐκ ε τι κω λυ ο με θα ξυ λου ζω ης

την ελ πι δα ε χον τες του σταυ ρου σου

Κυ υ ρι ε δο ο ζα σοι

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου,
ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, Κύριε
δόξα σοι.

Κρε μα με νος Α θα να τε Ε πι ξυ λου

ε θρι αμ βευ σας τας πα γι ι δας του δι

α βο λου Κυ ρι ε δο ο ξα σοι

Μαρτυρικὸν
Ἦχος βαρὺς

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Δο ξα σοι Χρι στε ε ο θε ος Α πο στο
λων καυ χη μα Μαρ τυ ρων α γα λ λι α μα ων
το κη ρυ υγ μα Τρι ας η ο μο ου ου σι ι
ος

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Τέτρωμαι τῇ ῥομφαία τῆς λύπης, ἐν Σταυρῷ καθορῶσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέρριν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν Υἱέ μου νῦν, αἰροῦμαι παμφίλτατε, φριξὸν γῆ καὶ σείσθητι, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρῦουσα.

^N
 Γη Δο ξα Πατρι ι και Υι ω και Α γι ω
 Γ Πνευματι

^N
 Γη και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
^M
 τωνα ι ω ω νων α μην

Γη Τε τρωμαι τη ρομφαι α της λυ υ πης
 εν Σταυρω κα θο ρω σα σε τον ε πι υ
 δα α των την γην στε ρε ουν τα και κα θα περ

δε ερρινε κτειει ναν τα πο ο λον βλε πω
γαρ γυ μνον κα τε σφαγ με νον σε κρε μα με νον π
και θα νειν με προ τε ρον αι ρου ου μαι Παμ
φι λτα τε φρι ζον γη και σει σθη η τι ε λε γεν
η Πα να γνος δα κρυ ου σα α α α

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἀρχεται ἡ Μικρὴ Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ**
Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν

εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐδύς ψάλλομεν·

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

χ̣ B
Δ

Γη Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσ

δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και

προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες

εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον

+ εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ σον α

πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των

μη α πο στρε ψης σου σ δου λους κε νους σε

γαρ και μονην ελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

^χ
ⲁ ⲕⲁⲓⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲓ ⲕⲁⲓ ⲓⲥⲧⲟⲩ ⲁⲓ ⲱⲛⲁⲥ

^χ
ⲧⲱⲛⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛⲁⲙⲛ

^Ⲅ
Ⲑⲟⲩⲓ ⲱⲡⲉⲥⲱⲙⲉⲛ ⲡⲟⲧⲉ Ⲑⲉ Ⲑⲟⲧⲟⲕⲉ

ⲧⲁⲥ ⲉⲛⲁⲥⲧⲉⲓⲁⲥ ⲥⲟⲩ ⲗⲁⲗⲓⲛⲟⲓ ⲁⲛⲁⲗⲓⲟⲓ ⲓⲁⲓ ⲓⲁⲓ

ⲙⲛ ⲓⲁⲣ ⲥⲩⲡⲣⲟⲓ ⲥⲧⲁⲥⲟⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲩⲟⲩ ⲥⲁ

ⲧⲓⲥ ⲛⲉⲙⲁⲥ ⲉⲣⲣⲩⲥⲁⲧⲟ ⲉⲕ ⲧⲟⲥⲟⲩⲧⲱⲛ ⲕⲓⲛⲉⲛⲧⲩ

ⲱⲛ ⲧⲓⲥ ⲉⲃⲓ ⲉⲡⲩⲗⲁⲗⲉⲛ ⲉⲱⲥⲛⲩⲛ ⲉⲗⲉⲩⲧⲉ

ⲣⲟⲩⲥ ⲟⲩⲕ ⲁⲡⲟⲥⲧⲱⲙⲉⲛ ⲉⲥⲡⲟⲓⲛⲁ ⲉⲕ ⲥⲟⲩ

ⲥⲟⲩⲥ ⲓⲁⲣ ⲉⲛⲁⲗⲟⲩⲥ ⲥⲱⲗⲓⲥ ⲁ ⲓⲁ ⲉⲕ ⲡⲁⲛⲧⲟⲓ

ⲱⲛ ⲉⲓⲛⲱ ⲱⲱⲛ

Ὁ Ν' ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ἐγὼ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Ἦχος π̄ δ̄ Νη — Γα

Υπεραγαθεοτοκωσον
η μας

Πολλοισυνεχομενοςπειρασμοις
προςσεκαταφευγωσωτηριανεπι
ζητωνωΜητερτουΛογουκαιΠαρθενε

τωνδυσχερωνκαιδεινωνμεδιασωσον
Υπεραγαθεοτοκωσον
η μας

Παθωνμεταρααττουσιπροσβολαι

των αιωνων αμην
 Νοσουν τα τοσω μα και την ψυχην
 επισκοπης θειας και προνοιας της παρα
 σου αξιωση σον μονη Θεομητορ
 ως αγαθη αγαθου τελοχευτρια

*Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
 Οὐρανίας ἀψίδος.*

Υπεραγια Θεοτοκε σωω
 σονη μας
 Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τιθημι σε Θεογεννητορ Παρθενε συ
 μεκυβερνησον προς τον λιμενα σου

^Π των α γα θων η αι τι α ^Γ των πιστων το

στηριγμα ^Γ μο νη πανυμνη τε

^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Γ

^Γ Ι ^Ν κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον ^Γ και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δασαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ

^Π τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ τον Χριστον ε

κυ ησας ^Γ μο νη πανα χραν τε

^Γ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ

^Γ ^Ν ^Γ
Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
^Γ ^Ν
αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
^Δ ^Γ
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
^Π ^Γ ^Γ ^Δ ^Γ
ως δυ να τον εν ι σχυ ι τον Χριστον κυ
^Γ ^Δ ^Γ
η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε
^Γ ^Ν ^Γ +
Και νυν και α ει και εις τους αι
^Γ ^Δ ^Γ
ω νας των αι ω νων α μην
^Γ ^Ν ^Γ
Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
^Γ ^Δ ^Γ ^Ν
πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε
^Γ ^Δ ^Π ^Γ ^Δ ^Γ
συ μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ
α νε λ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μωμε τον α δα πανητον
Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος Δι

^χ ^M ^Δ ^Δ
 Πρεσβει α φερ μη και τει χος α προ
^Δ ^B
 σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
^Δ
 κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
^Δ
 ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
^N ^Γ ^Ω
 δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
^Γ
 ως προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

ᾠχος λ' αἰ — Γα²

^χ ^Γ
^Γ ^α **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
^α η μας

^Μ ^Ν ^Γ
^α **Τ** ων πα θων μου τον τα ρα χον ^α η τον κυ

^Ν ^Δ
βερ νη την τε κου σα Κυ ριον ^α και τον κλυ

^Δ
δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

^Γ
^α των Θε ο νυ μ φευ τε

^Γ
^α **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
^α η μας

^Μ ^Ν ^Γ
^α **Ε** υ σπλα γ χ νια σ την α βυ σ σον ^α ε πι κα

λου με νω της σης πα ρα σχου μοι η τον
ευ σπλα γχνον κυ η σα σα και Σω τη ρα
παν των των υ μνου των σε
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Α πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω
ρη μα των ευ χα ρι στη ριον α να μελ
πο μεν ε φυ μνιον οι γι νω σκον τες σε Θε
ο μη το ρα
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

^M ^N ^Γ
Οι ελ πι δα και στη ριγ μα και της σω
τη ρι ας τειχος ακρα δαν τον κε κτη με
νοι σε Πα νυμνη τε ^Δ ^Γ ^κ ^λ δυσχε ρει ας πα σης εκ
λυ τρου με θα

Ὡδή ε' . Φώτισον ἡμᾶς .

^Γ ^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
^N ^Γ ^N ^Γ
Εμ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την
καρ δι αν μου την σην α κη ρα τον δι δου
σα χα ραν της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα
τον αι τι ον

Υπεραγαθεοτοκωσον
ημας
λυτρωσαι ημας εκ κινδυνων θεο
τοοκε αγνη η αιωνια τεκου
σαλυτρωσιν και την ειρηνην την παντα
νουνυπερεχουσαν
δοξα πατρι και υιω και αγιω
πνευματι
λυσον την αχλυν των πταισματος μου
θεοσυμφετω φωτισμω της σης λαμπρο
τητος η φως τεκουσατο θειον και προαιω

νι ον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

ασαι Α γνη των πα θων μου την α

σθε νειαν ε πι σκο πης σου α ζι ω σα σα

και την υ γει αν τη πρε σβει α σου παρα σχου

μοι

*Ὡδὴς'.
Τὴν δέησιν.*

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Θα να α του ου ου ου και της φθο ρας

ως ε σωσεν ^N ε αυ τον εκ δε δω κωστω θα
να τω ^Γ την τη φθο ρα και θα να τω μου
φυ σιν ^{χ λ} κα τα σχε θεισαν Παρ θε νε δυ σω πη
σον ^Γ τον Κυ ριον σου και Υι ον ^Δ της εχ θρων
κακουρ γι ας με ρυ σα σθαι
Υ ^Γ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
η μας ^Γ
Προ στα α α τι ιν σε ^{χ λ} της ζω ης ε
πι στα μαι ^{χ λ} και φρου ραν α σφα λε στα α την
Παρ θε νε ^Γ των πει ρα σμων δι α λυ ου σαν
ο χλον ^{χ λ} και ε πη ρει ας δαι μονων ε λαι νου

σαν και δε ομαιδι α παντος εκ φθορας των

παθων μου ρυσθη ναι με

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

ως τει ει ει χο ο ος κα τα φυ

γης κε κτημεθα και ψυχων σε παν τε ληη σω

τη ρι αν και πλα τυ σμον εν ταις θλιψε σι

Κο ρη και τω φω τισου α ει α γα λλο με

θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην
 εν κλιση νυν ασθε
 των κατακειμαι και ουκ εστιν ιασις τη
 σαρκι μου αλλη θεον και σωτηρα του
 κοσμου και τον λυτηρα των νοσων κυρια
 σα σου δεομαι της αγαθης εκφορας νο
 σηματων αναστησον
 Διαασωωσον απο κιν
 δυων τους δουλους σου θεο το οκεο
 τι παντες μετα θεον εις σε καταφευγομεν
 ως αρρηκτον τειχος και προοστασιαν

Ἄ α α χρα α αν τε η δι α λο
γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως επ ε
σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
ως ε χου σα μη τρι κην πα ρρη σι ι α α α
αν

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.


Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.


Ἦχος Δι

^χ ^Μ ^Δ
 Προστασια των Χριστιανων ακα
 ταισχυντε ^Β μεσι τει απρος τον Ποιη
 την αμεταθετε ^Δ μη παριδης αμαρτω
 λων δεησεων φωνας ^Δ αλλα προφθασονως
 αγαθη ^Β εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ^Δ ταχυνον
 εις πρεσβειαν και σπυσον εις ικεσιαν
^Δ η προστατευουσα ^{Ζ'} αι Θεο
^Β το κεντων τιμων των σε


Καί εὐθύς τὸ προκείμενον.

^χ₆ ^Δ 

^λ Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν


^B  (δίζ) ⁶_λ


 πα ση γε νε α και γε νε α

^χ ^Δ  **Στίχ.** **Λ**κουσον, θύγατερ, και ἴδε, και


 κλῖνον τὸ οὔς σου, και ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,


 και τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ἐπιθυμήσει ὁ

 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ^Δ 

^Π ^Δ 

^λ Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι εν

^M ⁷ 

 πα ση γε νε α και γε νε α α α ^Δ 

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Και ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ιρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αι τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου
Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα
Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν
ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου
ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ
εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν
ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ
μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

^χ^Μ ^Δ
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οικ τιρ μων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ομη μα μου

^χ ^Δ
 Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι
 νη προ στασι α Πα να γι α Δε σποι να
 αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου

^Δ
 θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
 τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
 σφυ γω ο α θλι ος παν το θεν πο λε μου

με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
 σου Δε σποι να του κο σμου ελ πικς και προ
 στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σοον

Ἔτερα Θεοτοκία.
 Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πο ρευ ε ται α γνη Πα ρθε νε Θε ε ο το κε
 αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως

Με τα βο λη των θλιβο με ε ε ε
 νων α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
 παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
 πο λιν και λα ον των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη
 νη η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὡ**σον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἄ**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ᾠχος λ' αἰ Νη Γα

Υπεραγιαθεοτοκωσον

η μας

τηνημωνσωτηριανως η φελη

σαςσωτεροι κονομησασθαι ενμητρατης

παρθενουκατωκησαςτω κοσμωνπρο

στατινα νεδειξας ο των πατερων η

μων θεος ευλογητος ει

Υπεραγιαθεοτοκωσον

η μας

Μ Γ
Θε λη την του ε λε ους ον ε γεν νη
σας Μη τερ α γνη δυ σω πη σον ρυ σθη ναι των
πται σμα των ψυ χης τε μο λυ σμα των
τους εν πι στει κραυ γα ζον τας ο των Πα
τερων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Μ Γ
Θη σαυ ρον σω τη ρι ας και πη γην α
φθαρ σι ας την σε κυ η σα σαν και πυρ γον α
σφα λει ας και θυ ραν με τα νοι ας τοις
κραυ γα ζου σιν ε δει ζας ο των Πα τε ρων

η μων Θε ος ευλογητος ει
και νυν και αι και εις τους αι
ωνας των αι ωνων αμην
Εω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο
θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
α θε ρα πειν α ζι ω σον η τον Σω τη
ρα Χριστον η μιν απο τεκου σα

Ὡδὴ ἡ'.

Τὸν Βασιλέα.

Υπε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε
 ο με νους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου
 τας και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
 εις αι ω νας
 Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Των ι α μα των το δα ψι λες ε
 πι χε εις τοις πι στως υ μνου σι σε Πα ρ θε νε
 και υ πε ρυ ψου ου σι τον α φρα στο ον
 σου το κον
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι
Τας ασθε νει ασ μου της ψυχης ι α
τρευεις και σαρκος τας οδυ υνας Παρθε νε
ι να σε δοξα ζω την Κεχαριτω με
νην
Και νυν και αι και εις τους αι
ωνας των αιωνων αμην
των πειρασμων συτας προσβολας εκ
διωκεις και παθωντας εφοδους Παρ
θενε οθεν σε υμνου ουμεν εις παν
τας του ουρανους

Ὡδή 9'.
Κυρίως Θεοτόκον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Ρο η ην μου των δα κρυ ων μη α πο
ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που
παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε
Χρισ τον κυ η σα σα
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Χα ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον
Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το

πλη η ρω ω μα της α μαρ τι ας την

λυ ύ πην ε ζα φα νι σα σα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Αι μη ην και προ στα σι α των σοι προ

σφευ γο ον των γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι α μα

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Φω το ος σου ταις α κτι σι λαμπρυ νον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ω κου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε κατα γ γε λ λ ο ν τ ας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ σον εξ αρ ρω στιας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

Μεγα λυ νά ρια. Ἄ ζι ον ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^χ ^λ ^Ν ^Γ την Δε σποι να ν του κο ο σμου ^Ν ^Δ ⁹

υ μνοις τι μη σω μεν ^Γ ^Δ

^Π ^Γ ^Δ Ἄ πο των πολ λων μου α μαρ τι ων ^Γ ^Δ α

σ θε νει το σω μα α σ θε νει μου και η ψυ

χη ^Ν ^Γ ^Δ προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι

τω με νην ^χ ^λ ^Ν ^Γ ελ πις α πη λ πι σμε ε νων ^Ν ^Δ ⁹

συ μοι βο η θη σον ^Γ ^Δ

^Γ ^Δ ^Π ^Γ Δε σποι να και Μη η τη ρ του Λυ τρω του

^Π ^Δ δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ^Γ ^Δ ^Ν ^Γ ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χ θεν τα ^χ ^λ ^Ν ^Γ ω Δε σποι να του κο ο

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πασαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα τής
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
εις το σω θη ναι η μα α α ας

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ Ἀπολυτίκιον.

ἄλλ' ἐπιβλεψὼν καὶ νυνὼς εὐσπλαγχνός

καὶ λυτρώσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν

συγὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου

πάντες ἐργαζήσῃ σου καὶ τὸ νό-

μασόν ἐπικεκλημέθα

καὶ νυν καὶ αἰκαῖς τοῖς αἰῶ-

νάς τῶν αἰῶνων ἀμήν

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοί-

ξήσον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε

ἐλπίζοντες εἰς σε μὴ ἀστοχησώμεν

ρυσθῆναι ἡμῶν διὰ σου τῶν περιστάσεων

6. ————— + ————— ————— ζ' —————
σου γαρ ει η σω τη ρι α του γε
— — — — — χ' ————— Δ
νους των Χριστι α νω ω ω ν

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γα^ϕ

Ἄπο στολοι εκ πε ρα α τω ω
ω ων συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
Γεθση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω κη δευ
σα τε μου ου το σω ω μα και συ
Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ων
των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
α νων η προ στα α τι ι ι ις Παρ θε νε
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

